⁊ q̄ placet Arch. xiiij.q.iiij.q̄d dicā.⁊ Hoſ.de fo.compe.cū ſit.eſſet vera.ſ.ꝙ vſure poſſint peti cōtra laicuȝ in ſeculari foro. decre. tn̄ iſta non habet locum in illo foro:nō em̄ pōt nec intēdit papa iudiciariū ordinē tollere niſi quo ad ſuū foꝝ.facit qꝺ no.de arbi.c.ij.li.vj.e.li.de reg.iur.c.ij. decre.tn̄ ad nr̄aȝ ij.de iureiu.q̄ ad p̄di.opi. inducit̄ non facit: qꝛ illa non ſunt ibi ꝟba pape:ſed ptis iurātis:⁊ ſic nō ponunt ius nouuȝ. Ecōtra illā facit qꝺ no.e.ti.ex litteris in vlti.glo. ⁊ ī p̄di.decre. cū ſit.de offi.oꝛ.c.j. ⁊.xj.q.j.in ſūma ⁊.vj.q.ij. c.j. et hec decre.que tribus eccleſiaſticis cauſis hanc admiſcet.ad id qꝺ dicit̄ ꝙ leges etiam in his eccl'iaſticis penā impo nunt. rn̄de p decre.de here.vt inq̄ſitiōis.§.pe.et.c.ſequen. in fi.

Volum⁹.Quarta ibi:Sane.Quīta ibi:Eorūdē.Sexta ibi:Per p̄miſſa.Et qꝛ ī Vien̄.ꝯcil'.plures erāt epi a ſuis ſedib⁹ expulſi ⁊ maxie italici: vt Mediolan̄.⁊ Vincen̄. ⁊ aliq̄ alij illis iſtātib⁹ fuit hec ꝯſtitutio ꝓmulgata. f ¶Canonib⁹.ix.q. ij .ep̄m.⁊ duob⁹.c. ſe. vij. q. j. placuit.⁊.ij.c.ſe. ⁊ nota ꝓ genera li allegatiōe de q̄ dixi de coha.cle. ⁊ muli.veſtra.

a quo modo tangentibus ven b tilandis procedit: valeat de cetero ſimpliciter et de plano c ac ſine ſtrepitu iudicij et figu d ra. Volentes non ſolum ad futura negocia:ſed ad preſentia:et adhuc etiam per appel e lationem pendentia: hoc extendi.

De foro competenti.

Clemens quintus in concilio Vienenſi.

Concedit concilium certo caſu epiſcopis expulſis a ſuis ſedibus ꝙ in locis aliarum dioceſum ſeruata forma quā limitat: poſſint procedere contra expulſores conſiliarios et fautores ⁊ inter ſubditos ſuis dicere. Jo.an. ca. I

f Quamuis ſacri͛ ca g nonibus ſit generaliter interdictū ne quis epiſcopus h iuriſdictionem in dioceſi exer i ceat aliena:nos tamē epiſco k pis qui a ſuis ſedibus proter l m uia impiorum expulſi:nō au n dent propter metuȝ perſequētium:in ſuis ciuitatibus vel o dioceſibus aut earum parte aliqua reſidere:nec iuriſdictionem ad ſe ſpectantem per ſe p q vel per alium inibi exercere: r ne iniuria in eorum expulſio s ne ipſorum irrogata eccleſijs hoc pretextu remaneat impu t nita duxim⁹ indulgendū: vt in dioceſib⁹ alienis:in ciuita v tibus videlicet vel locis inſi

g ¶Gnālit̄.vt clari⁹ pateat exceptio p̄mittit̄ regulā gnālē. ſi vt lit.nō ꝯteſt. qm̄. in p̄uci. h ¶Juriſdictionem.cōtētioſā: de illa q̄ ꝯſiſtit i excōicādo et abſoluēdo:⁊ in collatione bn̄ficioꝝ ⁊ delegatiōe cāꝝ dic vt no.ꝺ offi.dele.nouit. Celebrare p̄t etiā ibi cū altari viatico ꝺ p̄uil'.c.fi.li.vj. Sed an cū pōtificalib⁹ dicā.ȷ̄.de p̄uile.c.ij. i ¶Epiſcopis. ſec⁹ de inferioribus.

a ¶Tāgētib⁹. cauſas electionū ⁊ p̄uiſionū tangeret cuȝ quereret ad quē ptinet electio vel ꝓuiſio. cās vſuraꝝ cū peteret̄ relaxari iuramentū de illis ſoluēdis. de iureiu.c.j. b ¶Valeat.nō dicit debeat:p qꝺ ptȝ ꝙ poteſt iudex etiā ꝯdicētib⁹ ptib⁹ ſeruare iudiciariū ordinē iu cauſis p̄dictis.ff.de iudei.nō quicq̄ȝ.de offi.deleg.conſuluit. nō ſic in illis in quibus ꝓcedi debet:vt ptȝ.ȷ̄.de verbo.ſig.ſepe cōtingit in fi.p qꝺ cōſulo qꝺ in caſibus quib⁹ dubitatur an conſtitutio iſta locū habeat:de quib⁹.ſ̄ no.⁊ ī ſimilib⁹:iudex ad omne dubiū tollēdū ſernet ordinem iudiciarium. c ¶Et figura.quid importent hec ꝟba determina[?] ꝓcedi.conſtitutio ſepe.ȷ̄.de verbo.ſig.que ſūme fuit neceſſaria propter iſtam:vt ibi not. in.j.glo. d ¶Preſentia.concor.de offi.leg. c.pe. in fi.li.vj.ad idem.C.de ſacroſan.eccle.ſancimus.j.⁊.ij.⁊ l.vlti.in fi C.de trāſac.l.vl.in p̄n. e ¶Pendentia. concor.ȷ̄.de ſequeſtra.poſ.c.j.de ꝓba.c.j.de re iudi.c.j. de ſen.exco.c.j.in fine.fuit aūt h̄ dictū de pendentib⁹ per appellationē.quia quo ad illa non ſufficeret verbū p̄ſentia.p id qꝺ no.in p̄di.l.ſancimus in fi.⁊ ꝓpter ea que no.ſ̄.de elec.licet canon.⁊ que no.Cōpoſtu.de conſti.cognoſcentes.que quaſi ad litteram ponit Guil.in Spe.de ap.§.de officio.ꝟ.ſed quid ſi duȝ cauſa.Dato tamen ꝙ hec verba non fuiſſent expreſſa: quia tamen conſtitutio iſta dat modum procedendi totum de ſui natura reſpiciebat pēdentia q̄ ad faciēda:vt no.in pre

Diuiſio Quamuis. ¶Primo (di.decre.licet canon. ſtatuit de ꝓceſſu faciendo contra expulſores cōſiliarios ⁊ fautores.Scꝺo de iuriſdictione alias inter ſubditos exercenda.Tertio de licētia dioceſanoꝝ petenda. Quarto de fide adhibenda verbo ipſoꝝ epiſcoporuȝ.Quinto de ſuffragio vicinoꝝ ep̄oꝝ.Sexto preſtat̄ de iure p̄ſidentiū loci: vbi tales epi iuriſdictionē exercēt.Scꝺa ibi:Eiſdē, Tertia ibi:

bus.Jn elect̄ tn̄ ꝯfirmat̄ idē puto:de elec.trāſmiſſā. de tranſac.c.j.⁊.ij. k ¶Proterula.i.crudelitate vel terribilitate.in grecіſmo ꝟſus. Jmprob⁹ ē aliq̄s ꝟbis factiſq̄ȝ ꝓteru⁹. l ¶Jmpioꝝ.etiā fideliū:de iſtoruȝ pena.ȷ̄.de penis.ſi q̄s ſuadēte. m ¶Expulſi.vij.q.j paſtoral'.⁊.c.ſciſcitaris.iij.q.vj.h̄ q̄ppe.xvij.q.iiij.ſi q̄s deinceps. n ¶Perſequētiū.Qn̄ pſecutionē fugere liceat necue plene ī tex.⁊ ī glo.vij.q.j.§.h̄ etiā tūc.de renun.niſi.§.ꝓpt̄ maliciā. o ¶Aut eaꝝ pte.qꝛ nomie ptis continet̄ dimidia.ꝺ deci.c.ij.§.j.li.vj.cū ꝯcor. ne aliq̄s crederet h̄ ſic ſumi:iō ſubdit aliq̄.Si ḡ ī aliq̄ etiam mīma pticl'a dioceſis ꝓp̄e ſecure morari ⁊ ꝓcedere pōt:nō ē loc⁹ ꝯſtōni p hāc lr̄am:ſtat̄ tn̄ ipi⁹ aſſertioni ſnp h̄:vt ſeq̄t̄.ȷ̄.Quid ſi ī aliq̄ loco dioc̄.ſue. tn̄ exēpto ſecur⁹ morari ⁊ ꝓcedere poſſet: ⁊ ibi de facto recipit̄: q̄rit̄ an poſſit ibi ſedere ꝓ tribunali:videt̄ ꝙ nō.xviij. q.ij.lumioſo.ꝺ off.oꝛ.cū ep̄s.li.vj.ꝓ ⁊ ꝯ.ȷ̄.ꝺ p̄ui.c.ij.dico p hāc lr̄aȝ.⁊ p p̄di.c.lumioſo ad fi.ibi:niſi ab abbate ⁊c̄.ꝙ ex q̄ ibi recipit̄ ibi ſedere poterit.Nā ſi hec ꝯſtitutio dat ſibi liniam ſedēdi ī loco nō ſbdito alteri⁹ dioceſis forti⁹ ī nō ſbdito ſue dioce.q̄ etiā ad aliq̄ ſbditus eſt:vt ī p̄di.decre.ij.ȷ̄.de p̄uil'.⁊ tūc p hanc lr̄am ſedere nō poterit ī alia dioc̄. p ¶Per aliū. ḡ ſi p aliū pōt in ꝓpria.nō ꝓceder ī aliena. q ¶Jnibi. in aliq̄ pte dioce.ꝓpꝛie. r ¶Exercere.contra illos.§. ſane. s ¶Eccl'ijs.q̄ſi innuat ep̄m iiuriā eccl'ie vēdicare poſſe:ſȝ nō ꝓpꝛiā:ꝺ h̄.ij.q.vij.ſi q̄s ergo.et.c.ſi q̄s ab epiſcopo.ſ̄.de maledi.c.j. de penis.romana.lib.vj.et per Jnno.de verbo.ſig.c.ex parte. t ¶Jndulgendum. olim em̄ hoc non licebat. vnde dixit Vin.de ꝓcu.pertio in fi.j.glo.ꝙ epiſcop⁹ expulſus nō poſſidens iuriſdictionē exercere nō poterat.alle.xj.q.j.ſi quicq̄ȝ.de cōſe.di.j.h̄ ḡ.facit qꝺ poſt euȝ ſcripſi:q̄ fi.ſint le.p venerabilē.§.rōnib⁹.ſup ꝟbo loco. v ¶Jnſignib⁹.qꝺ expo

Not[...] Que[...]

a gnibus: ſuis eccl'ijs viciniori bus in quibus poterũt ſecu b re morari: ⁊ iuriſdictionẽ ſuã c libere exercere poſſint ꝯ̃ ſuos d expulſores: ⁊ eorũ in hac pte e f cõſiliarios ⁊ fautores: dum g mõ ciuitates vel loca hmõi: eiſdem expulſorib⁹ ꝯſiliarijs h i ⁊ fautorib⁹ ſint ſecura: et ipſi k l pſonalit̃ vel ad domũ ſi h̃ tu m te fieri valeat: alioq̃n publice n in eccleſia cathedrali loci vel domicilij eorũdem citati fue rint: libere ꝓcedere ꝑut iuſti cia ſuadebit. Si ṽo dicti epĩ auſi non fuerint huiuſmodi ſuos expulſores vel eorũ cõ o ſiliarios aut fautores dicto mõ citare: vel ipſi malicioſe ĩ pedimẽtũ pſtiterint ne potue rint ſic citari. ſit licitũ eiſdem p epĩs vt expulſores ꝯſiliarios q ⁊ fautores eoſdem: dieb⁹ ali r quib⁹ dominicis vel feſtiuis cum populus conuenerit ad s diuina: vt ſic facta citatio ad t eos peruenire veriſimilius v preſumat̃: citent vel citari fa x ciant publice in eccleſijs ciui tatum vel locorum inſigniũ predictorum: ⁊ ꝓcedant dein de cõtra ipos ſi citati talit̃ ſta tuto ipis ꝑemptorio termino y z cõpetenti coram eiſdem epĩs noluerint comparere: ac ſi ci tati legitime alias extitiſſent. a Eiſdẽ etiam epĩs indulgem⁹ b vt inter ſuos ſubditos ne ob defectũ iuſticie diſpendiũ ali c qd̃ patiant̃: poſſint in dioceſi d bus alienis quibus moram traxerint: dummodo per ſe vel per alium hoc in ſuis pro e prijs dioceſibus facere non audeant vel non poſſint: iu f riſdictionẽ ſuam omnimodã

ne: vt de reſcꝑ. ſtatutũ poſt p̃n. li. vj. a ¶ Viciniori bus. ꝯcor. ṡ. de elec. vbi ꝑiculũ. §. porro. li. vj. in vicini ori ergo id faciat ſiue ſit ciuitas ſiue locus inſignis. b ¶ Et iuriſdictionẽ. iſta duo req̃runt̃ cõiũcti habita tio ſecura et liberũ iuriſdictiõis exercitiũ ꝑ hãc copulã: req̃rit̃ ad tertiũ ꝙ loc⁹ ſit ſecur⁹ citat̃: vt ſequit̃. c ¶ Poſſint. tolle lr̃am. ĩ. libe re ꝓcedere. d ¶ Expulſo res. tales cẽſẽtur etiã q̃ veniẽtẽ nõ admittũt. ff. ḋ ac q̃. poſ. clã poſſide re. §. qui ad nun dinas. Nota e ¶ Cõſiliarios. eſt ꝯſiliũ ⁊ fauor q̃ adijcit ad deli ctũ et q̃ nõ adij cit: de penis fel' cis. §. illud. li. vj et vterq̃ tenetur ſed primus plus vt ibi: quõ aũt ḋ fraudulẽto conſi lio dato circa de lictũ q̃s obligat̃ et ꝯ̃ quẽ nõ eſt ei cui dedit. no. de regu. iu. null⁹. ex cõſilio. lib. vj. f ¶ Fautores. vide qd̃ dicã. ĩ. ḋ penis. ſi q̃s ſua dente in prin. g ¶ Loca huiuſmodi. viciniora: quib⁹ habitare ⁊ ius dicere poſſũt. h ¶ Fautoribꝫ. non di cit vel ipoꝝ ꝓcuratoribus: quia in arduis non cogitur q̃s ꝓcuratorez dare: de hoc de ꝓcu. q̃relã. v. q. iij. ſi egro tans. i ¶ Secura. vide qd̃ dicã. ĩ. de re iudi. paſtora lis. ṽ. piſana. ⁊ ſup hac ſecuritate nõ ſtat̃ ṽbo epoꝝ: vt ĩ. dicaꝫ. et debẽt eſſe ſecura etiã quo ad iter. vt li. nõ cõ teſta. accedẽs. ij. k ¶ Et ipi. expulſores conſiliarij vl' fautores: et tolle litteram: citati fuerint: que eſt infra. l ¶ Domũ. habitatiõis. facit Cle. ṡ. de elec. cãm. §. j. m ¶ Alioq̃n. i. ſi pſonalis citatio vel ad domũ tute fi eri nõ põt. n ¶ Cathedrali. ꝯcor. p̃di. decre. cauſaꝫ. et eſt hoc ſpecialiſſimũ: et facit quod dixi. ṡ. tit. proxi. du dum. o ¶ Dicto modo. pſonaliter ad domum habi tatiõis: vel in eccleſia cathedrali domicilij. p ¶ Vt. tolle litteſam citent vel citari faciant ⁊c̃. q ¶ Die bus. non videt̃ ergo ſufficere ꝙ vna die fiat citatio: duo aũt ſufficiãt: qꝛ pluralis locutio ⁊c̃. de preben. is cui. li. vj. ij. rñ. ĩ. de re iudi. pluralis. li. vj. tutius tamẽ eſt ꝙ fi at tribus diebus. de cle. non reſi. ex tue. xxiij. q. iij. de li Caſus licita. r ¶ Feſtiuis. Spãlis caſus q̃ fit citatio ḋ die feriato. ꝯ̃ id. ṡ. de fer̃. c. j. ⁊ vl. in p̃n. C. de fer. l. fi. ⁊ ratio huius ſtatim ſequit̃. Aliq̃ nõ curãt an fiat citationis p̃ ceptũ vel citatio die feriato: ſed an fiat ad diẽ feriatã. et tũc etiam diſtinguit an citet̃ vt cõpareat: an vt rñdeat de quo ſatis ſcripſi in p̃di. decre. vl. de fer. ⁊ in princi. et Guil. in Spe. de cita. §. j. ṽ. Itẽ excipiat̃ ꝙ citatio fit Queſtio ad diem. et ver. ſequen. s ¶ Ad diuina. Quid ſi con ueniſſent ad audiendum verbum dei: ſatis puto ſatiſ factum cõſtitutioni per id qd̃ ſequit̃: ⁊ qꝛ p̃dicatio ver

bi del in diuinis includit̃: fac̃ de offi. ordi. inter cetera. ⁊ ſic in loco interdicto hec citatio fieri non poterit: de ſen. excõ. reſponſo. ⁊ facit qd̃ ſcripſi poſt Hoſti. de clã deſti. deſpon. c. fi. ſuper verbo eccleſijs. t ¶ Veriſimi lius. ꝙ̃ ſi fieret alijs diebꝫ vel loco. v ¶ Preſumat̃. non eſt preſum ptio iuris ⁊ ḋ iu re: que dicitur fi ctio: reciper eniꝫ probationem cõ trariam: qui ma tri. accu. poſ. c. fi nali. x ¶ Eccleſijs. non repetit cathe dralibus propt̃ verbum locorum quod ſubmittit: et eſt ſimile. ĩ. de ſen. excom. c. j. et ti. xxi. c. j. y ¶ Competen ti. de ap. cum ſit. z ¶ Eiſdem. ex pulſis. a ¶ Indulge mus. In duob⁹ conſiſtit hec idul gentia: quia ſub ditos trahũt in uitos: et qꝛ ſuffi cit dioceſanorum liñam petere: ⁊ h̃ locũ hꝫ in expul ſis. Alij ṽo inter ſbditos volẽtes in alioꝝ dioc̃. de licẽtia dioceſanoꝝ ius dicere poſſent: vt ſat̃ ſcꝑſi de of. leg. nouit. ſup. j. glo. int̃ inuitos nõ. de offi. or. cũ epſ. li. vj. b ¶ Subditos. etiã laicos: in his q̃ de iure vl' ꝯſuetudine ſpectãt ad foꝝ ipoꝝ. de excep. c. ij. lib. vj. Inter non ſubditos ergo qui ꝓrogare vellent iuriſdi ctionem ipius: nõ habita licet petita dioceſani licentia iudicare non poſſet per hanc lr̃am: per quam idem pu to ſi alter ſolus eſt ſubdit⁹ ſiẽ reus vel actor cuius ad uerſarius non ſubditus ibi ligare conſenſit: cum h̃ ius preiudiciale et exorbitans a cõmuni iure non ſit dila tandum. de reg. iu. que a iure. li. vj. fortius ſi alt̃ diſſen tit: ſi dixiſſet de ſuis ſbdit̃: tũc potuiſſet ḋ ſubdito etiã iuito actori ñ ſubdito iuſticiã facere. Iſta tñ lr̃a ſic la te poſita cõpħẽdere etiã videt̃ eos q̃ nõ rõne domicilij ſꝫ delicti vl' ꝯ̃tctus ſubditi ſũt: ꝙ nõ puto fuiſſe ḋ mẽte nec tal' ꝓp̃e ſbdit⁹ ḋr: lꝫ ſortiat̃ foꝝ q̃ ad caſum illum. c ¶ Patiãt̃. ipi ſubditi. d ¶ Morã traxerint. in h̃ differt h̃ dictũ a p̃cedẽti: nã ibi ꝓcedit i loco viciniori h̃ nõ curam⁹ an alt̃ loc⁹ iſignis ſit vicini or: dũmõ iſte nõ diſtet vltra duas dietas vt ſeq̃t̃. e ¶ Dioceſibꝫ. vel ipaꝝ pte vt. ṡ. i p̃n. f ¶ Oĩmodã. tpalẽ ⁊ eccl'iaſticã: ſpũalẽ: ciuilẽ: ⁊ crimĩalẽ: etiã ſi diſpoſitiõez bñficij vl' or dis exigat. Per iſtḋ eñ oĩmodã ſat̃ ptꝫ ꝙ iuriſdictio ſumit̃ h̃ vt gen⁹ cõprehẽdẽs etiã meꝝ ⁊ mixtũ impiuꝫ ff. de iuriſ. om. iu. l. iij. ⁊. iiij. exigẽtib⁹ q̃ culpis incarce rare poſſet. ḋ ſen. ex. vt fame. c. ti. ſi cl'icos. li. vj. ḋ penis ꝙ̃uis. c. ii. Itẽ ꝑ hãc lr̃am puto ꝙ nedũ ſm ius cõe: ſꝫ etiã ſm ꝯſtõnes ſuas poſſit int̃ ſbditos iudicare: ſiue ꝯſtõnes ordinẽt litẽ ſiue decidãt caſ⁹ vl' puniãt dũmõ caſus decidẽdi vl' puniẽdi itra ſuã dioceſim euenerit: vt

a exercere:ita tñ φ ſubditi qui
expulſores vel eoꝝ fautores
b aut conſiliarij nõ fuerint vl/
c tra duas dietas a fine ſue di
e oceſis nõ trahant. Volum⁹
f g inſup vt ante omnia a dioce
ſanis locoꝝ in quibus mo/
h rã traxerint petãt licẽtiã in
i p̃miſſis:quã ſi obtinere neq̃
k uerint:ꝓcedant nihilomin⁹
ꝓut ſuperius eſt expreſſum.
l Sane ſi p̃dicti ep̃i aſſeruerit
ſe nõ fuiſſe auſos p̃fatos ex/
pulſores ꝯſiliarios vl' fauto
res ꝑſonaliter vel ad domũ
aut publice vt p̃mittit: in eo
rum eccl'ia cathedrali citare
vel ip̃os malicioſe preſtitiſſe
impedimentũ:ne per eos po
tuerint ſic citari:aut φ in ſu/
is dioceſib⁹ iuriſdictionem ꝑ
m ſe vel per alium contra ipſos

exercere nequeũt vel nõ au/
n dent:ſtari ſuꝑ his volumus
o aſſertionibus eorundem: ip/
ſis diſtrictius iniũgẽtes ſub
interminatione diuini iudi/
cij:ne circa p̃miſſa ꝯtra con/
p ſciẽtiã q̃cq̃ mẽdaciũ aut do/
loſe aſſerant vel cõfingant.
Eorũdem aũt ep̃oꝝ ſniãs ꝛ
q ꝓceſſus quos ĩ p̃miſſis caſi/
b⁹ in alienis dioceſib⁹ duxe/
rint faciendos:denũciẽt ſeu
denũciari faciãt ꝑ ſuaſ dioce
r ſes ꝯuicini ep̃i:cũ ab eis fue/
s rint req̃ſiti. Per p̃miſſa quo
q; nullũ ex trãſcurſu tempis
t quãticũq; vel alias quoquo
modo locoꝝ dioceſanis vel
alijs quibuſcũq; iuriſdictio/
v nem habẽtib⁹ in locis p̃miſ/
ſis in q̃bus p̃dicti ep̃i ſic ex/
x pulſi iuriſdictionẽ vt p̃dicit

hic ſit mens φ iuriſdictionẽ quã in dio. exiſtens inter
ſubditos exercet:exercere poſſit hoc caſu: ſed certũ eſt
φ exiſtẽs in dio.nõ iudicaret vel puniret ſubditos ſm
cõſtitutiones ſuas de actibus cõmiſſis extra dioceſim:
de cõſti.c.ij.li.vj.§ nec illud facere poterit extra dioce.
exiſtens.

a Exercere.
etiã ꝑ aliũ:dum
mõ in loco illo
morã trahat:ad
h.ſ. ꝓxi. rñ. ibi
citari faciãt : de
reg.iu.põt.li.vj.
b Nõ fuerit.
quaſi hi q̃ tales
fuerant poſſint.
vlteri⁹ trahi. nã
ſi ꝓcedit̃ ꝯ eos
vt expulſoreſ cul
pabiles:ſatis eſt
φ locus ſit vici/
nior lꝫ vltra du/
as dietas: vt.ſ.
ſed ſi ad petitio/
nẽ alioꝝ citant̃.
videt̃ ſufficere φ
ep̃s ibi moret̃:li
cet loc⁹ diſtet vl
tra duas dietas
ꝛ h durũ eſt:ſm
qd̃ poſſet trahi
vltra q̃ttuor die
tas. Si ergo h i
tendit lr̃a:deba/
erat aliquã me/
tũ adijcere:puta q: nunc licet vltra dietas: nõ tñ vltra
quattuor trahi poſſet:vt ſepe facit curia romana:maxi
me in lr̃is cõſeruatorijs. c Dietas.vulgares. de h
ſatis de reſcrip.nõnulli. d A fine.cõcor. de reſcꝑ.
ſtatutũ.§.cũ vero.li.vj. e Nõ tradant̃.qd̃ intelli
go etiã ſi infra illas de facto trahi nõ poſſint.
f Ante omnia.nõ valet ergo ꝓceſſus factus licen/
tia non petita:ſi.de elec.prouida.li.vj. g Dioce/
ſanis.per dioceſanos intelligo eos qui habent in loco
epiſcopalẽ iuriſdictionẽ vel quaſi:facit ſi.c.ꝛ qd̃ ibi di/
cã:qd̃ intelligo ſi eã nõ habẽt φ dioceſan⁹ ep̃us illam
exercere nõ poſſit ibidẽ:alias ſi dioceſan⁹ poſſet: licet
ꝛ illi poſſint ſemꝑ ep̃us req̃reret̃.ſꝫ an officialis ep̃i da
re poterit hãc licentiã vel ſufficiet ab eo peti: nõ puto
ex generali officialatu:facit de tẽp.or.cũ nullus. ij.rñ.
li.vj.eo.li.de offi.vica.c.ij.et.iij.maxime p̃ſente ep̃o.de
offi.or.romana in ſi.c.li.ꝑ quã videt̃ ep̃m req̃rendũ ſi
eſt in dioce.vel circa illã. Sꝫ quid ſi multũ diſtat nec ẽ
ibi officialis a q̃ poſſit haberi: videt̃ d mẽte φ facta re
q̃ſitione apud locũ habitatiõis h poterit:facit.ij.q. vj.
biduũ.ſ.e.con.de elec.cãm.ff.de iudi.ſi longius. ꝛ fa/
cit qd̃ no.de reſti.in integ.tũ ex lr̃is in ſi.Capitulũ aũt
vacante ſede hãc licẽtiã dare poterit:vel ſufficiet illam
ab eo peti:facit ſi.c.ꝛ p̃di.decre.cũ nullus.§.ij.ꝛ.ſ.d he
re.c.j.ꝛ qd̃ ibi dicã. h In p̃miſſis.ꝑ h puto φ eti
Queſtio am primũ caſum includat q̃ eſt de p̃miſſis. Sed nũq̃d
ſufficiet generalis petitio.ſ.φ poſſet ꝯ expulſores ꝓce/
dere ꝛ iter ſubditos ius reddere:puto φ ſic: graue enĩ
eſſet in ſingulis ꝑſonis vel cauſis licentiã petere: dico
tñ φ ſi de ſpeciali cã fuit petita licẽtia: ſiue data fuerit
ſiue denegata ꝓ alia cã debebit peti. l Nequerit.
cõcor.ſ.de ſepul.dudũ.§.ſi vero.ſ.d regu.lꝫ.ꝛ ſatis eſt
ꝑ hãc lr̃am φ nequit habere licẽtiã:ſiue q: denegat̃ ſi/

ne q: petita ꝛ expectata nõ dat̃:facit d ap.ab eo.li. vj.
k Procedãt.virtus hui⁹ cõſtitutiõis.ꝛ ꝑ h ptꝫ φ ſi
ſubditi d ꝓceſſu iniquo ep̃i vellẽt cõqueri corã dioceſa
no loci nõ poſſent:cũ ꝓpter neceſſitatẽ expulſiõis hec
cõſtitutio cõicet ſibi locũ.ꝛ par in parem ꝛc̃. de elec.
inotuit.ſi tñ al's
p̃ter caſũ q̃ ſede/
re al's cedere po
teſt.ibi ꝑ hãc cõ
ſtitutionẽ ibi de
linqueret:bñ co/
gnoſceret dioce/
ſan⁹.iiij.q. vj. c.
j.ꝛ de rapto.c.j.
Quid de minore
p̃lato habẽre iu
riſdictionẽ in lo
co : ſcripſi poſt
Inno.et Hoſt.
de malo. ꝛ obe.
cũ inferior.
l Sane. ſũ/
me fuit neceſſari
us iſte.§. vt ali/
quis fruct⁹ ex ſu
perioribus ha/
beret̃.
m Cõtra ip/
ſos. No.q: dato
φ ep̃i expulſi ꝯ
alios vel circa a/
lia poſſẽt ꝑ ſe vl'
ꝑ alioſ iuriſdicti
onẽ i ſuis dioce/
ſib⁹ exercere:ſatꝫ
ẽ φ ꝯ illos ñ poſſint: vt locũ hẽat ꝯſtitutio. n Su
ꝑ his.ſuꝑ alijs q̃ ip̃oꝝ aſſertiõi nõ ſtabit̃:vñ ſi dicãt lo
ca ad q̃ citãt illos eis fore ſecura.in h eis nõ credit̃: cũ
h nõ ſit d h exp̃ſſis. Eadẽ rõne nõ credit̃ ſi dicãt loca i
q̃b⁹ ꝓcedũt eẽ viciniora i q̃b⁹ poſſint tute manere. ꝛ ꝓ/
ceſſus facere:ꝛ citati vẽire. Itẽ nec credit̃ eis i eo φ di
cãt aliquẽ expulſorẽ ꝯſiliariũ vl' fautorẽ:ille tñ cui ipſi
git̃:hꝫ ſe ſuꝑ eo defendere ꝛ ſic itelligas ſupradicta.
o Aſſertiõib⁹.h multa ſpãlia φ credit̃ aſſertiõi iudi
cis. Itẽ φ credit̃ ſine iuramẽto:ꝛ φ vni ſoli ꝛ ĩ cã ꝓpria
Regl'arit̃ ꝯ:d ꝓba.qm̃.d teſti.veniẽs.ꝛ.c.lꝫ.ꝛ. c.nuꝑ.
vbi de h:de cõſe.di.iiij.ꝑuulos.iiij.q.iiij. nullus.cũ ſi.
p Cõſciẽtiã.cõcor.de renũ.niſi in ſi.de vo.c.ſi.d re/
ſcrip.ſtatutũ.§.aſſeſſorẽ.li.vj. q Premiſſis caſib⁹.
q̃ alios ꝓceſſus vicini nũciare nõ tenent̃ ꝯ.xj.q.iij.cure
de treu.ꝛ pa.c.j Solu.ptꝫ ꝑ lr̃am ſequẽtẽ:nã factos in
alienis dioceſib⁹ ex̃ p̃dictos caſus exequi nõ tenẽt̃ fa/
ctos in ꝓprijs ſic:vt in ꝯrijs. r Ab eis. nõ videt̃
q̃ ſufficere φ req̃rat̃ a tertio:etiã cui⁹ intereſt.
s Req̃ſiti.ſi.de fo.cõpe.poſtulaſti.e.ti.romana.§.
ſi.li.vj.ep̃s req̃rẽs illos nõ facientes punire nõ poſſet
aget tñ corã illi⁹ ſuꝑiore vt illũ cogat ꝛ puniat: de iu/
repa.null⁹.niſi iuſtã haberet cãm nõ parẽdi:vt q: noto
rie ſũt iniuſti:de offi.dele.ſi qñ.d offi.leg. ſtuduiſti.
t Quãticũq;.etiã cui⁹ initij vel ꝯrij nõ ſit memoria:
qd̃ al's releuat ab onere ꝓbãdi titulũ:d p̃ſcrip.c.j.li.vj.
v Habẽtib⁹. habẽt enĩ qñq; inferiores in loca vel
ꝑſonas ep̃alẽ iuriſdictionẽ vel q̃ſi: de priuil'. abbates.
in ſi.li.vj. x Vt p̃dicit̃.dat̃ intelligere φ ſi alias
inter ſubditos ip̃oꝝ dioceſanoꝝ iudicarẽt:bñ ꝑ taciturn
nitatem ꝛ tpis lapſum ei p̃iudicari poſſet:ſed iſto caſu
cũ h faciũt iuris auctoritate:dioceſanis nulla negligẽ/
tia poteſt aſcribi:ergo nec cõtra ipſos p̃ſcribi.

Cauſa. Due ſūt ptes ſīc duo ſunt dicta. Secū da ibi: Et in ſpo liantis. Jmola. Diuiſio

a exercebūt:in p̄iudiciū generet. **De cauſa poſſeſſionis ⁊ ꝓprietatis.** Clemens.v. in concilio Vienenſi. In cā beneficiali delata etiam ꝑ appellationē ad curiam vtraqꝫ pars poteſt petitoriam ⁊ poſſeſſorium intētare ⁊ ante cauſe concluſionem poteſt ſpoliatus ſuſpēſo petitorio ſuo vl' aduerſarij poſſeſſoriū ꝓſeq̄. Jo.an. ca.I

b Cauſa beneficiali ꝑ c appellationē ad ſe. d e apo. legitime deuo f luta:tā appellāti q̄ȝ appella to licere decernim⁹: nedū petitoriū ſȝ ⁊ poſſeſſoriū intēta g re. Et in ſpoliātis odiū ante h i cauſe cōcluſionē ſuſpendere k l petitoriū a ſe ⁊ ab aduerſario m intētatum:in ſolo poſſeſſorio

procedendo.

De dolo et contumacia. Clemēs.v.in ɔcil. Vienēſi. Appellās ante diffinitiuam etiā a diffinitiua lata eo abſente citato vel nō appellare pōt niſi p̄ma appellatio fuerit friuola manifeſte q̄ caſu n̄ appellat tanq̄ȝ manifeſt⁹ contumax. Jo.an. ca.I

n Si ante diffinitiuā ſn̄iam a iudice q̄s appellādo rcedat ⁊ iudex ſue appel o lationi nō deferens eo citato p vel nō citato vlteri⁹ in cauſa procedens contra ipſum eti q am abſentem ſententiā diffi r nitiuam promulget: poterit idem appellans a dicta ſen s tentia infra tempus debitum t appellare: Niſi eius prima

a Generet. quando exercet iuriſdictionem in loco vel in certas ꝑſonas vel cās:acquirat poſſeſſionem generalem vel ſpecialē: ⁊ qñ ꝑſcribat ſatis ſcripſi p⁹ In. no. de capel. mona. c. ij. ⁊ de hoc in Spe. de iuriſdi. om. iudi. ad fi. ꝟ. illud etiā. ⁊ de ꝑſcꝑ. §. j. ꝟ. ſȝ pone miles.

Cauſa. Due ſūt ptes ſīc duo ſunt dicta. Secūda ibi: Et in ſpoliantis. Jmola. b Bñficiali. cōꝑhendit maiora ⁊ miora bñficia ⁊ p̄bendas de h̄ de reg. iu. c. j. li. vj. in non bñficialib⁹ aūt n̄ hȝ h̄ locū: etiā ſi de eccl'ia vt de ꝓprietate ſit q̄ſtio: facit qđ dixi. ſ. e. cō. de iudi. diſpēdioſam. ſup ꝟbo bñficijs. c Per appellationē. forti⁹ ſi ꝑ querelā: videbat aūt q illud ſolū ſup quo appellatū erat eſſet per appellatiōis iudicē cognoſcēdum: vnde corā iudice appellationis non fit reconuētio: de h̄ ſcripſi de mu. pe. c. j. cognoſcat ergo id ſolū ſup quo appellat̄: ſiue ante ſn̄iam fuerit appellatū. ad h̄. j̄. de ap. appellāti. cū ſuis ɔcor. ſiue a ſn̄ia. ij. q. vj. ad finē. ſiue extra iudiciū. de elec. vt circa lib. vj. ſed ex quo deuoluta eſt ꝑ decre. j. de ele. lib. vj. nō expectato appellatiōis euētu noluit papa hoc licere. ⁊ h̄ ꝓbat ꝟ. j̄. decernim⁹. ꝑ qđ rñdet̄ ad iura predicta. Pōt etiā dici q decre. vt circa. locū non habet cuȝ quis ſuū non ꝓſequit̄ intereſſe: vt. ſ. e. cō. de elec. conſtitutionē in pͥn. d Ad ſe. apo. In inferioribus ergo ſecus. e Deuoluta. ita q cā ip̄a eſt a curia ſm formā decr. j. de elec. li. vj. vt q: appellatio legitime iterpoſita eſt. e. ti. vt circa. ⁊ appellatio legitime inſinuatā vt in Cle. ſ. de elec. cauſam. ⁊ infra debitū tp̄s: vt ibi §. pe. f Appellato. vtrūqꝫ eīm eq̄lit̄ artat illa ɔſtitutio. j. de elec. vterqꝫ ergo ſētiat cōmodū ſic on⁹: de regu. iu. q̄ ſentit li. vj. g Spoliāti. ꝑ h̄ ptȝ q loq̄t̄ in poſſeſſorio recuꝑande de poſſeſſorio retinēde an intētari poſſit ꝑ eū q̄ petitoriū intētauit illo pēdēte nota ui ⁊ dixi. ſ. e. paſtoral. ſup. iiij. glo. q̄ glo. recipit i ea pte q̄ dic̄ ante mediū q de poſſeſſorio pōt rediri ad iudiciū ꝓprietatis: reprobari videt̄ ꝑ hūc tex. Si eīm ſp̄ale h̄ inducit̄ in odiū ſpoliātis: q ſuſpēſo petitorio trāſit̄ ad poſſeſſoriū: ḡ id nō licebit in caſu cōuerſo: in qno caſu ceſſat. Sed glo. dupliciter pōt defendi. ſ. q: nō dicit q ſuſpēſo poſſeſſorio redeat̄ ad petitoriū: ſȝ q de poſſeſſorio inchoato redit̄ ad petitoriū: qđ pōt intelligi renūciato priori iudicio. Itē volēs dicere q ſuſpēdi ⁊ pēdere poſſit poſſeſſoriū dic̄ h̄ ſpeciale h̄. adde in cā appellationis vt dixi in glo. forti⁹: vt qđ ibi olim non licuiſſet hodie liceat in odiū ſpoliāti. h Cōcluſionē. q̄ licet fieri poſſit vt h̄: tñ his bñficialib⁹ pōt omitti. j̄. ꝺ ꝟ. ſig. ſepe ɔtingit. facta ergo ɔcluſiōe h̄ nō licebit: qđ veruȝ puto niſi i caſu decre. paſtoral' i fi. ſ. e. vt ſic̄ h̄. in alijs cauſis bñficialib⁹ tūc liceret: ſic ⁊ in iſta ſaltē in eo caſu q̄ ſuſpēdit petitoriū ichoatū a ſe in q̄ loquit̄ illa decreta. i Suſpendere. ſine metu condemnationis expenſarum vt dixi eo. ti. paſtoralis. ſup ver. agi poteſt. k Et ꝑ vel. vt. ff. de ver. ſig. ſepe. de reſcrip. c. ij. vbi de hoc. l Aduerſario. hec lr̄a ⁊ ſequēs approbare videt̄ qđ no. Jo. ij. q. ij. c. j. ⁊. ſ. de or. cog. c. fi. Goffre. Inno. ⁊ Abb. de reſt. ſpo. ex ɔq̄ſtione. ſ. qñ ſup eadē re intētat vn⁹ petitoriū alt̄ ſup illa itētat poſſeſſoriū recuꝑande p̄us audit̄. et ſic vtili⁹ eſt ſibi agere q̄ȝ excipe: qđ Hoſt. nō placuit q̄ dicebat ex vi actiōis eū n̄ p̄us audiēdū: ſȝ ſit̄: dicēs q i decr. ex ɔq̄ſtōne. p̄us excipit poſtmodū egit vt ibi ſcꝑſi. m Solo. q̄ſi nil habeat docere de petitorio ⁊ ꝑ h̄ videt̄ q peteñs reſtitutionē bñficij nō hēat iuſtificare poſſeſſionē vl' ꝓbare titulū. de reſti. ſpo. i lr̄is ɔ de fil. ꝑſby. cōſtitut⁹. vide qđ ibi dixi. ſ. glo. ij. ⁊ qđ no. Hoſt. i ſūma ꝺ reſti. ſpo. §. i caſib⁹. ꝟ. q̄d ḡ. volēs ſe defēdere ɔ hūc tex. rñdebit ꝑ decre. ex pte. ꝺ reſti. ſpo. vbi intētās poſſeſſoriū ꝓbat ɔiugiū. ⁊ ꝑ decre. ad decimas. eo. ti. li. vj. Aliud ē ḡ itētare petitoriū: aliud iuſtificare poſſeſſoriū ex titulo vbi natura poſſeſſorij h̄ req̄rit: ſȝ vide qđ dixi ip̄di. decre. ex pte. i glo. q̄ſi dicat vl.

Si ante. Ponit dictū a q̄. (tra mediū. Diuiſio

Scđo excipit ibi: Niſi. Jmola. Determinat caſum dubiū circa decre. cū q̄. e. ti. li. vj. ⁊ qđ ibi tāgit Archi. ⁊ qđ no. de re. iudi. int̄ monaſteriū i vl. glo. n Sn̄iam. ⁊ ſic oportet appellationē iuſtificari ſolū ex ꝟtute ḡuamis illati ꝓpt̄ qđ appellauit vt. j̄. ꝺ ap. appellāti. o Nō deferēs. ſi detuliſſet ſn̄ia p⁹ ea ꝑ ip̄m lata n̄ valuiſſet: qđ dic vt ꝺ ap. cuȝ appellatiōib⁹ li. vj. bñ aūt fec̄ iudex nō deferēdo: ex quo putabat ex falſa cā appellatū: nūq̄ȝ eīm reuocabit̄ qđ ꝑ eū fiet niſi p̄us iuſtificet̄ appellatio: qđ dic vt e. ti. non ſolū. li. vj. p Nō citato. q: citare n̄ tenet̄: vt i p̄di. decre. cū q̄. q Abſēte. fortificabāt dubiū h̄ duo: q citat⁹ fuit: ⁊ q fuit abſēs: ꝑ q̄ apte videbat̄ ɔtumacia in nō veniēdo: vt. j̄. dicā. r Promulget. qđ potuit ſi lis erat ɔteſtata: ⁊ qđ liq̄bat de cā. ſ. e. ꝑut. ⁊ ideȝ ſi nō erat ɔteſtata: ſȝ erat de caſib⁹ q̄b⁹ ꝓcedi nō pōt ad ſn̄iam lite nō ɔteſt. ɔ ɔtumacē: q̄ habent̄ vt li. nō ɔteſ. qm̄ i tex. ⁊ i glo. s Debitū. ſ. decē diex ⁊ a tpe noticie: de ap. ɔcertatiōi. li. vj. t Appellare. no. In